

„Данас“ - В. Андрић

Просветни радници, ђаци и њихови родитељи су препуштени сами себи да се сналазе како знају и умеју, заједничка је оцена представника два синдиката образовања, који замерају држави што није учинила ништа како би се побољшао квалитет онлајн наставе.

Иако су и ресорни министар и премијерка више пута истицали да је образовни систем спреман да се у сваком тренутку пређе на онлајн рад, упутства које је Министарство просвете у петак послало основним и средњим школама показује да системског решења за рад на даљину нема.

Ова упутства изазвала су бројне недоумице међу запосленима у школама, од тога колико треба да траје час, како се оцењују ученици у основној школи, како ускладити распоред часова, посебно за наставнике страних језика који предају и ученицима нижих и виших разреда осмолетке, с обзиром да млађи основци наставу похађају у школи, да ли деца треба да прате ТВ часове...

– Када читате те дописе изгледа вам да се наставницима даје аутономија и слобода, али да бисте ваљано радили свој посао потребни су вам и алати и подршка. Не само да су наставници препуштени сами себи да користе своје ресурсе већ нису подржани ни ученици и њихови родитељи макар у плаћању интернета, а да не говорим да не можемо тражити од ученика да имају камеру како бисмо били сигурни да прате оно што се дешава на онлајн часу. Не значи нужно да су ученици који не приступе онлајн платформи неодговорни, већ их је срамота да кажу да немају ни телефон – каже за Данас Весна Војводић Митровић, из Гранског синдиката просветних радника Србије „Независност“.

Она оцењује да просветни радници у истим околностима као пролетос дочекују прелазак на онлајн наставу, осим што имају искуство из претходног периода.

– Али кад наиђете на исту препреку, питате се шта је учињено да се то превазиђе. Кад вам напишу да постоје различити модели то значи да наставницима није обезбеђен координатни систем у коме ће радити него како се ко снађе. То шаренило је доказ непостојања системског решења, а не ствар њиховог сензибилитета за нашу слободу – каже саговорница Данаса.

Наш лист је још прошле недеље питао Министарство да образложи тврдњу да је образовни систем спреман за онлајн рад и шта су конкретно предузели сем што су снимљени ТВ часови унапред за три недеље, али одговор нисмо добили.

У упутству за основне школе Министарство констатује да „у школама постоје капацитети да успешну реализацију наставе на даљину“, а да према извештају Републичког завода за статистику „у оквиру самих домаћинстава постоје капацитети да се настава на даљину успешно реализује“.

Да о правој онлајн настави нема ни говора сведочи податак из упутства да занемарљив број основних школа користи неки од система за управљање учењем, као што су Мудл и Едмодо, а гро школа није обезбедило наставу на даљину путем неког од конференцијских алата, како би се успоставила „жива“ комуникација између ђака и наставника.

Искуство комбиноване наставе од септембра до краја новембра сведочи да су многи ђаци у недељи када су часове пратили од својих кућа практично били на мини распусту пошто су им наставници само слали материјале или их упућивали на ТВ часове.

Подразумевало се да ученици сами науче „испоручене“ и необјашњене лекције.

– То је рађено по упутству бившег министра просвете. Ми смо указивали да ће наставници морати два пута да предају исте лекције, али је министар рекао да нећемо морати већ да треба ученицима да шаљемо материјал и да ће они сами то научити. Та замисао није реализована у пракси па смо имали ситуацију да испредајемо градиво групи која је школи, поставимо материјал на неку платформу за децу која су те недеље код куће, а онда они дођу у школу и кажу да им ништа није јасно. И шта је требало да раде просветни радници осим да поново предају исто – каже за Данас Звонимир Јовић из Уније синдиката просветних радник Србије.

Унија је указивала и на проблем да ће се онлајн настава опет свести на то да наставници и родитељи користе сопствене техничке ресурсе, додаје Јовић и напомиње да претходни министар није урадио ништа да се побољша квалитет онлајн наставе.

Држава је, како каже, могла бар да набави таблете за ђаке и организује семинаре за наставнике за коришћење онлајн платформи.

На наш коментар да је Завод за унапређивање образовања и васпитања такве обуке организовао за велики број наставника, Весна Војводић Митровић одговара:

– Не верујем да сам истиснута из те групе која је била на разним обукама, што онлајн, што непосредно. А то што су организовали није довољно. Министарство је најпре требало да обезбеди да се све школе у Србији умреже и добију домен edu.rs, а не да ми са својих личних налога правимо гугл учионице и да нам се неретко дешава да немамо довољно простора за складиштење података. То би био почетак праве дигитализације. Након тога је требало обезбедити техничке уређаје и обуке наставника – сматра Војводић Митровић.